

was ten aanzien van de Engelsen en moslims reeds zeer voorzichtig opgetreden aangaande die punten. [fol. 775] De Hoge Regering verwacht geen uitzetting, maar mocht het zover komen, dan vroeg het bestuur of het alles wat de moslims zouden eisen moest ingewilligen, dan wel tegenstand moest bieden totdat men bezweek. Hierop is geantwoord dat men met geven moest voorkomen dat alles verloren ging en men uit Bengalen zou worden verdreven. Terugkomen zou zeer moeilijk zijn.)

En dewijl de ministers al verder melden dat er geen hoop was, om de Engelschen van het reeds ingevoerde gebruik om alle capitains, of schippers van eerst aangekomene schepen, bij het passeeren van Calcatta aldaar te doen aangieren, om rekenschap te geven wie zij toebehooren, van waar komen, wat zij mede brengen en nieuws hebben, te doen desisteeren en daaromtrent ons goedvinden versoecken, so hebben wij daarop g'antwoord van gedagten te zijn dat zulks, zoolange den oorlog continueert, tot voorkoming van af-fronten, wel gepractiseerd mag werden, maar verder niet, omdat zij schijnen te onderstel-len haar zulks, als een regt dat de in oorlog zijnde volkeren oeffenen, tot haar veyligheid te competeeren, met verder recommandatie om de vriendschap met den presente Engelsch gouverneur van Calcatta Henry van Sittart, die opregter als zijn predecesseur scheen en niet ongenegen om deselve te doen herleven, te onderhouden, alsoo sulks niet dan voor-deelig te agten is en zekerlijk in de presente omstandigheden van veel gewigt kan zijn.

Fol. 775v-776r.

(Hoewel het volgens het nieuwe verdrag met de Engelsen was afgeschaft, omdat het vrije handel in salpeter betrof, moest te Patna toch peshkash gegeven worden. Het bestuur had, zonder naar het verdrag te verwijzen, aan de Engelsen om restitutie gevraagd. Het had daar niet verder op aangedrongen, omdat het er achter was gekomen dat peshkash voor alle handel in Bihar gegeven werd. Er is bevolen verder niets te doen, als die restitutie niet van-zelf komt. Dat is zeer onwaarschijnlijk. [fol. 777] Wel is opgemerkt dat de peshkash beter onderzocht had moeten worden, voordat men zich tot de Engelsen had gewend. Het is goed-gekeurd het geven van peshkash af te schaffen, maar om hun gunst niet te verliezen de re-genten van Bihar met geschenken te compenseren. De dienaren moeten daarvoor wel de zuiveringseed afleggen. Overigens heeft het de levering van opium niet mogen bevorderen. Het bestuur wees het verzoek van de inlandse schrijver te Balasore Coenja Beharie om, naast de portier, de kosten van een pion en een tuinier te mogen declareren af. Dit is goedge-keurd. Het is nadrukkelijk aanbevolen om alle overbodige uitgaven af te schaffen. In de brief van 16 maart 1761 wordt gemeld dat gedeserteerde zeelieden zullen worden gedaagd en dat er tegen hen zal worden geprocedeerd. Dat is goedgekeurd. [fol. 778] Op het verzoek om bevelen hoe deserteurs naar mate van hun schuld te straffen, is de verklaring van Louis Taillefert inzake de gedeserteerde soldaten Jan Marten Keeler en Jan Hagemester, met de stukken in appèl aan de Raad van Justitie, overhandigd om van advies te dienen. Daarna neemt de Hoge Regering een besluit. Ontslag en aanstelling van dienaren. [fol. 779] Ontslag en aanstelling van dienaren. Veranderingen onder het lagere personeel zijn te vinden in de brief naar Bengalen van 25 augustus 1761. De besluiten de loodsen tussen de eerste mei en eind februari dubbel kostgeld te geven en alle loodsen een gage van f 32,- toe te kennen, als zij daartoe van kwartiermeester bevorderd worden, zijn goedgekeurd. Naar aanleiding van de toestemming voor repatriëring van de loods Jan van Nieuwland en sergeant Samuel Schreuder is het bestuur verboden dit voortaan te verlenen aan dienaren tot en met de rang van provisioneel assistent of daaraan gelijkgestelden. Er is mee akkoord gegaan dat oud-directeur Adriaan Bisdorff tot zijn vertrek kostgeld en emolumenten kreeg en dat kapitein-luitenant Simon de Hoog als emeritus met behoud van gage in Bengalen blijft. [fol. 780] Nu volgen de belangrijkste zaken uit de brief uit Bengalen van 25 augustus 1761, die op 16 no-vember via Bimlipatam werd ontvangen. Ondanks de bezwaren van de kooplieden en de prijsverhogingen die zij wensten, kon er eindelijk op 13 april 1761 een aanbesteding voor leverantie van textiel voor 1761 gehouden worden volgens de methode van 1759, namelijk tegen vaste prijzen en met voorschotten onder toezicht van de makelaars van de Compagnie.